

Dr August Konkeli, Przysłówia, sesja 21

© 2024 August Konkeli i Ted Hildebrandt

To jest dr August Konkeli w swoim nauczaniu na temat Księgi Przysłów. To jest sesja numer 21 w Pochwale mądrości, rozdział Przysłów 31:10-31.

Zapraszamy do omówienia ostatniej części Księgi Przysłów.

Często nazywany jest poematem o cnotliwej kobiecie, ale celowo został napisany i umieszczony, a przynajmniej celowo został umieszczony, jako zakończenie Księgi Przysłów. Zanim jednak przejdę do refleksji nad ostatnią częścią Przysłów, chcę tylko powiedzieć, że jest 4 marca 2022 roku. Jest to gorączka inwazji na Ukrainę.

Jestem tego bardzo, bardzo świadomy. To właśnie tam urodziła się moja mama. Odwiedziłem Ukrainę i założyłem ten krawat, szczególnie dzisiaj, ponieważ został kupiony w Charkowie.

A kiedy mówimy, miasto Charków jest nieustannie bombardowane. Często zastanawiam się, jak wygląda rynek, na którym kupiłem ten krawat. W tamtym czasie był to ogromny rynek z nieskończoną liczbą towarów z Chin.

Ale ten krawat mówi mi o moich ukraińskich korzeniach. Chcę tylko zauważyć, że jestem bardzo świadomy tego, co dzieje się tam dziś rano. Ale tego ranka chcemy przyjrzeć się wierszowi Pochwała mądrości w Psalmie w 31. rozdziale Księgi Przysłów, wersety od 10 do 31.

Musimy teraz przede wszystkim zaznaczyć, że ten wiersz jest tym, co nazywamy akrostychem. Prawdopodobnie jest to określenie znane większości z Was. W różnych psalmach używany jest akrostych.

W rzeczywistości najdłuższy psalm w Biblii, Psalm 119, jest akrostychem. Akrostych oznacza, że każdy kolejny wiersz rozpoczyna się literą alfabetu hebrajskiego. Zatem pierwsza litera to Aleph, Bet, Gimel, Dalet, On i tak dalej.

Zatem pierwsza linia zaczyna się od Aleph, druga linia zaczyna się od Bet, trzecia od Gimel i tak dalej. W Psalmie 119 jest właściwie osiem wersetów rozpoczynających się na każdą literę alfabetu, więc otrzymujemy 196, ponieważ alfabet hebrajski składa się z 22 liter. Zatem jeśli istnieje prawdziwy akrostych, pełny akrostych, to będzie 22 linie.

Na slajdach programu PowerPoint zauważyliśmy, że Psalm 2 jest rodzajem akrostychu. Przepraszamy, Księga Przysłów 2 jest rodzajem akrostychu, ponieważ ma 22 wersety, a werset 11, będący środkiem wiersza, zaczyna się w połowie alfabetu

hebrajskiego i wydaje się, że celowo został skonstruowany jako długie zdanie warunkowe wzdłuż linii akrostychu. Ale Psalm, Księga Przysłów 2, ma bardzo dobrze przemyślany przebieg.

Kiedy mówimy o innych akrostychach, są one raczej skojarzeniem idei, w ten sam sposób, w jaki tworzymy akrostychy w naszym własnym języku. Tym wierszem do cnotliwej kobiety kończymy Księgę Przysłów. Wiersz ten wywołał wiele dyskusji ze względu na jego oczywisty związek z samą kobietą mądrością.

Rzeczywiście, są tacy, którzy odczytaliby ten wiersz jako uosobienie mądrości. Zauważyliśmy, że na początku Księgi Przysłów, w rozdziale 1, znajduje się uosobienie mądrości, gdzie mądrość wzywa całą ludzkość. A potem pojawia się kolejna wyraźna personifikacja mądrości w rozdziale 8, gdzie jest ona towarzyszką Boga i tą, która uczestniczy w Jego porządkowaniu i tworzeniu całości naszego wspólnego domu, ziemi i wszechświata.

A potem zostaje uosobiona bardzo konkretnie w rozdziale 9, gdzie wydaje wielki bankiet. To stanowi początek i koniec wprowadzenia. Logiczne jest, że na końcu Księgi Przysłów, w rozdziale 31, ponownie odniesiemy się do Kobiecej Mądrości.

Myślę, że rzeczywiście mamy aluzję do Mądrości Kobiety, ale nie sądzę, że 31 rozdział Księgi Przysłów należy czytać tak, jak gdyby były to wszystkie metafory na temat samej mądrości. Aby więc w pewnym sensie wyjaśnić tę dyskusję, rzuciłem tutaj mały slajd przedstawiający antytezę, która jest prawdziwa przez całą Księgę Przysłów. To przeciwieństwo ludzi mądrych i głupich.

Mamy więc koncepcję abstrakcyjną i tutaj ma miejsce personifikacja. Szaleństwo jest kobietą i mądrość jest kobietą. Mamy wtedy rzeczywistą reprezentację życia tych osób.

I tak obca kobieta, obca kobieta lub zmysłowa kobieta reprezentuje szaleństwo jako rzeczywistą jednostkę w świecie, w którym żyjesz, i osobą, którą możesz spotkać. Natomiast cnotliwa kobieta jest przykładem żony lojalnej i wiernej, wobec której mąż jest całkowicie lojalny i partnerem na całe życie, a to one tworzą rodzinę, w której rodzice uczą dzieci modelu, którego przykładem jest Księga Przysłów. A potem mamy personifikację, o której mówiłem, a która nie jest tylko koncepcją szaleństwa, ale raczej sposobem, w jaki uosabia się tę koncepcję, sposobem, w jaki nadaje się temu pojęciu cechy osobiste.

I tak w 9 rozdziale Księgi Przysłów ta kobieta, szaleniec, jest hałaśliwa i głośna, jest wszędzie na ulicach i woła ludzi. Oczywiście sama głupota tego nie robi. Głupota to rodzaj rzeczy, które ludzie robią, ale jest uosobieniem tego rodzaju osoby.

Natomiast uosobieniem abstrakcyjnego pojęcia mądrości jest mądrość damy i to ona każe posługiwać się innym rodzajem obrazu tak samo, jak potrzebujesz pożywienia dla swojego ciała i rozkoszujesz się tym w naprawdę dobrze przygotowanym bankiet w przestronnej sali. Zatem personifikacją Pani Mądrości jest to, że udzielając tego, co potrzebujemy wiedzieć, aby żyć, Ona ma tę wielką salę bankietową, w której przygotowała wszystko, co potrzebujemy wiedzieć. Termin „cnotliwa kobieta” pochodzi od hebrajskiego słowa, które jest dość często używane w odniesieniu do kobiet i mężczyzn.

To jest słowo Hayil. To po prostu oznacza kogoś, kto jest silny. Teraz mogą być silni na różne sposoby.

W rzeczywistości mogą być silni fizycznie, ale termin ten jest również używany w odniesieniu do charakteru, jako osoba o bardzo silnym charakterze moralnym lub osoba, na którą niełatwo wpłynąć, aby zrobiła coś złego, ponieważ ma siłę. Istnieje uzupełnienie tego, co w Księdze Przysłów nazywamy cnotliwą kobietą, i które można znaleźć w różnych Psalmach, i pomyślałem, że warto poświęcić chwilę na przyjrzenie się temu dopełnieniu obecnemu w Psalmach, ponieważ dopiero w Księdze Przysłów, gdzie mądrość uosabia się jako kobieta, otrzymujemy prawdziwy opis silnej kobiety, chociaż w Biblii jest wiele kobiet określanych jako Hayil. To ludzie silni i prawdę mówiąc, w niektórych książkach, których jestem autorem i które dedykuję mojej żonie, używam hebrajskiego słowa Hayil, aby opisać moją żonę, ponieważ uważam, że jest to najbardziej komplementarne rzecz, którą możesz powiedzieć o dowolnej osobie, nieważne.

Pierwszy rozdział Psalmu nie dotyczy konkretnie mężczyzny ani kobiety. Tak naprawdę chodzi o osobę, choć oczywiście w języku hebrajskim i w większości tłumaczeń wygląda to tak, jakby był to mężczyzna. Błogosławiony człowiek, ale to kwestia ogólna.

To jest włączające. Błogosławiona osoba. Osobę silną, osobę Hayil, można najłatwiej scharakteryzować za pomocą tego innego określenia, o którym wspominaliśmy już kilka razy.

Błogosławiony ten, kto ma mądrość. Są jak drzewo życia, o czym pisaliśmy w trzecim rozdziale Księgi Przysłów. Zatem Psalm pierwszy zaczyna się w ten sposób.

Zaczyna się od słowa błogosławiony. Jak już zauważyliśmy wcześniej w naszych wykładach, co czyni tę osobę silną? Cóż, to ich zdanie. To właśnie wydarzyło się w ich głowach.

Jest to cecha charakterystyczna Księgi Przysłów. Czym jest mądrość? To wysiłek. To wymaga pracy.

Wymaga to uczenia się i musisz wkładać w to całą swoją energię przez całe życie, ponieważ życie zawsze stawia cię w nowych okolicznościach i zawsze musisz uczyć się na nowo, jak ćwiczyć te cnoty, wartości i cechy, które są prawdziwe Mądrości. Inną rzeczą, która jest prawdziwa w przypadku pierwszego rozdziału Psalmu, jest nie tylko to, że ta instrukcja, czyli Tora, jest osadzona w ich umysłach i że o nich myślą, że kontroluje ich umysły dzień i noc, innymi słowy, na każdym etapie ich życia ale potem stają się jak drzewo, które rośnie nad nawodnionym strumieniem i dlatego zawsze wydaje swój owoc. I to samo wielokrotnie powtarza Księga Przysłów na temat prawości i mądrości.

W Księdze Przysłów 3 mądrość jest drzewem życia. W Przysłów 11, werset mniej więcej 30, patrzyliśmy na mądrość jako na drzewo życia, które wydaje swój owoc, a ten, kto porywa dusze, jest mądry, używając wersji tego wersetu Tyndale'a. Innymi słowy, osoba o tym charakterze ma bardzo pozytywny wpływ i tworzy dobre dziedzictwo, które odczuwają wszyscy wokół niej.

Jest to więc ogólne wprowadzenie, które mamy w pierwszym rozdziale Psalmu, ale możemy przejść dalej do rozdziału 15 Psalmu, gdzie mamy bardziej szczegółowo opisany ten rodzaj charakteru. Czym jest ten owoc należący do drzewa życia? A jeśli przejdziemy do 15 rozdziału Psalmu w wersety 2 i 4, zobaczymy, że jest to osoba uczciwa, godna zaufania, znająca bojaźń Pańską i oczywiście jest to mantra mądrości i mantra z Księgi Przysłów. A z drugiej strony, nie ma oszczerstw ani wyrzutów wobec sąsiada, nie ma nadużyć finansowych.

Oczywiście parafrazuję to, co faktycznie mówi Psalm 15, ale zachęcam cię, abyś wrócił do tego Psalmu i przyjrzał się rodzajowi osoby, która ma tak cnotliwy i silny charakter. Wiedzą, czym jest bojaźń Pańska. Ale w szczególności chcę wywołać porównanie do Psalmów 111 i Psalmów 112, ponieważ Psalm 112 jest akrostychem, który jest niemal dokładną analogią do tego, co mamy w przypadku cnotliwej kobiety w 31 rozdziale Księgi Przysłów.

Zatem w Psalmie 111 mamy akrostych osoby, która wychwala Boga. To jest ten, który wie, czym jest bojaźń Pańska. A słowem oznaczającym chwałę jest tutaj słowo błogosławiony, ale nie jest to aszera , tylko słowo barak , co oznacza, że ta osoba oddaje cześć i chwałę Bogu.

Następnie Psalm 112 opisuje charakter osoby, która to robi i jest to osoba, która z kolei jest chwalona i błogosławiona przez Boga. Jeśli porównamy cnoty sygnalizowane w Psalmie 112 z cnotami z Przysłów 31, 10-31, podobieństwa staną się oczywiste. Kim jest silna osoba? Cóż, jest to osoba, która rozumie relacje międzyludzkie, osoba, która rozumie, jak zaufa Bogu i być Mu posłuszną.

Są one fundamentalne i wynikają z rzeczy, które zostały opisane jako sprawiedliwość, prawość i równość. Trzy słowa podsumowujące mądrość, tak jak mamy je w Przysłów

1, w exordium do Przysłów, a następnie ponownie w Przysłów 2, oznaczają, że posiadziecie mądrość i będziecie mieli prawość, sprawiedliwość i słuszość. A teraz, jak widzisz, jak one się faktycznie manifestują? Cóż, widać to w zwykłych codziennych czynnościach i o to właśnie chodzi w Księdze Przysłów 31, 10-31.

Chodzi o zajęcia, które zajmowałyby osobę odpowiedzialną za otaczających ją ludzi. W przypadku praktycznie każdej kobiety w kulturze izraelskiej byłaby ona odpowiedzialna przed mężem, odpowiedzialna przed rodziną, odpowiedzialna za zapewnienie im życia i dobrego samopoczucia w najzwyklejszych sprawach, podczas przygotowywania jedzenia, noszenie ich ubrań, co wymagałoby innego rodzaju zajęć, na przykład konieczności kontemplacji pola i jego zakupu. Być może będzie musiała wytwarzać produkty, które sprzedaje kupcom, aby mieć trochę zasobów.

Wszystkie te rzeczy są przykładami, jakie podano tutaj dla cnotliwej kobiety z Księgi Przysłów 31. Ta silna kobieta nie jest jakąś królową przebywającą w pałacu, której zadaniem jest bycie małżonką króla i reprezentowanie króla w jego różne rodzaje występów. To nie ma z tym nic wspólnego.

To prawdziwa osoba, taka, którą spotykasz każdego dnia, ale przede wszystkim taka, którą chcesz być na wszelkie możliwe sposoby. To oczywiście nie oznacza, że jesteś osobą idealną, ale oznacza, że jesteś osobą bardzo kompetentną i bardzo odpowiedzialną. Ta reprezentatywna kobieta, którą mamy tutaj w 31 rozdziale Księgi Przysłów, jest lojalna wobec swego męża.

Mąż ją chwali, a on z kolei jest osobą wybitną, która wie, jak przewodzić. Siedzi na bramkach i pomaga godzić różnice, zajmuje się sprawami wymierzonymi w sprawiedliwość i tym podobnymi sprawami. To ideał, który ma swój przykład.

Nie będzie to prawdą w przypadku każdego z nas, ale wszyscy robimy tego rodzaju rzeczy. Jeśli jesteśmy rodzicami, czasami jesteśmy sędzią w przypadku konfliktów pojawiających się między naszymi dziećmi. Nie jest inaczej.

To po prostu inne okoliczności i inny rodzaj sytuacji. Więc wszyscy musimy być tymi rzeczami. To nie tylko niektórzy z nas.

Zatem tylko dlatego, że w Księdze Przysłów 31 jest napisane: OK, jej mąż osądza w bramkach, co, może w większości naszych przypadków to jej mąż jest ojcem, jest odpowiedzialny i wie, jak pogodzić się z sąsiadami lub wie, jak dotrzymać słowa. rodzina żyjąca ze sobą w harmonii i tego typu rzeczy. A jego żona jest pracowitą kobietą, a w starożytnym Izraelu prawdopodobnie każda dama przędła, ale ta z pewnością tak. Bierze przędzalnię i kądziel, to, z którego wyciąga się wełnę, i to, na które nawija się samą wełnę, gdy staje się nitką, i to właśnie robi, bardzo zwyczajne zadania.

Mamy tu porównanie do mądrości. W 8 rozdziale Księgi Przysłów mądrość jest środkiem, za pomocą którego Bóg ustanawia porządek całego stworzenia. Oto, co Bóg wyznacza dla naszego życia i jak powinniśmy żyć jako ludzie.

To właśnie czytamy w rozdziale 2 Księgi Rodzaju: Bóg stworzył mężczyznę i kobietę, a mężczyzna opuści ojca i złączy się z żoną, a oni również staną się jednym. I tak opuszczasz ojca i matkę i tworzysz nową jednostkę społeczną, nieuniknioną rzeczywistość tego, co najlepsze dla dzieci i rodzin, choć oczywiście mogą być wyjątki. Mam samotnego brata, nigdy się nie ożenił, ale powiem wam, że ten samotny brat jest częścią rodziny i naszej rodziny.

Nigdy nie zapomnę pewnego razu, kiedy przypadkiem głośiłem w okolicy, z której pochodzę, czyli w Yorkton w stanie Saskatchewan, a mój brat przyszedł do kościoła. Nie wiem, kim byli wszyscy jego przyjaciele i rodziny. Jedyne, co pamiętam, to widok mojego samotnego brata pośrodku ławek, jakby pośrodku całego zgromadzenia, i ławkę pełną dzieci. Nie wiem, kim były te dzieci, ale pełzały po nim, a on był jak ich ojciec i ich wujek.

I wiedziałam, że to prawda, bo jego gospodarstwo było zawsze pełne dzieci, które spędzały tam połowę lata. Po prostu został zintegrowany z ludzkimi rodzinami i taki właśnie był. Wiem, że osobom samotnym może towarzyszyć wiele samotności i czasami jest to problem każdego z nas.

Ale faktem jest, że w porządku ludzkim, w sposobie, w jaki Bóg stworzył wszystko, jesteśmy rodzinami i tak reprezentujemy Boga. Wiesz, kiedy Bóg powiedział, że mamy być Jego obrazem i mieć władzę nad całym stworzeniem, było jasne, że robimy to jako mężczyzna i kobieta. Innymi słowy, nie róbmy tego jako jednostki, ale raczej robimy to zbiorowo, jako ludzie.

Reprezentujemy Boga w Jego świecie jako ludzie. I właśnie tego ilustruje ten wiersz z 31. rozdziału Księgi Przysłów. Stanowi przykład sposobu, w jaki my, ludzie, jeśli znamy mądrość, będziemy reprezentować i poznawać Boga w świecie.

Zatem ta kobieta w 31 rozdziale Księgi Przysłów jest jak matka króla Lemuela. Jest ideałem wszystkiego, co robi kobieta. Jest pracowita i bardzo dobrze zarządza domem.

Jaką zatem funkcję spełnia to stwierdzenie na końcu Księgi Przysłów? Cóż, jak już zasugerowałem, jest to bardzo przemyślane, ponieważ przedstawia mądrość jako kobietę. I bardzo świadomie ilustruje wszystko, co zostało powiedziane na temat Księgi Przysłów, którą studiowaliśmy. Stanowi to wyraźny kontrast w stosunku do pogoni za władzą i kontrolą, wyraźny kontrast w pogoni za bogactwem, wyraźny kontrast w stosunku do indywidualnej niezależności.

Wiesz, właśnie to mnie najbardziej niepokoi. W naszym zachodnim społeczeństwie, tu, gdzie mieszkam w Kanadzie, jesteśmy bardzo przywiązani do praw jednostki. A to naprawdę prowadzi do poczucia, że musimy odnaleźć swoją drogę jako indywidualna, niezależna osoba.

To jest to, co naprawdę się liczy. I oczywiście jest to po prostu błędne. Właśnie przeszliśmy przez pandemię na całym świecie.

Może nawet jeszcze przez to nie przeszliśmy. A jeśli jest jedna rzecz, która jest oczywista, to to, jak bardzo jesteśmy współzależni. Mieliśmy tak zwane usługi podstawowe.

Dlaczego? Bo nie miałbym co jeść, gdyby ktoś nie woził tego przez granicę ze Stanów Zjednoczonych, gdzie uprawia się to zimą. Wszyscy jesteśmy niezależni i współzależni. To jest przykład.

Jednak nasza największa współzależność występuje w rodzinach w świecie wewnętrznym i w naszych osobistych relacjach. Zatem z pewnością przedstawia rzeczywisty przykład personifikacji Pani Mądrości, który jest przedstawiony na samym początku Księgi Przysłów oraz we wstępie do rozdziału 9. Czytając więc tę konkluzję do Księgi Przysłów, odczytaj ją jako sposób na daj w jednej osobie przykład wszystkiego, czego się nauczyłeś jako mądry człowiek, słuchając nauczyciela, który zapisał nam to wszystko, czego możemy się nauczyć. Sprawiedliwość, sprawiedliwość, słuszność i uczcie się bojaźni Pańskiej.

To jest dr August Konkel w swoim nauczaniu na temat Księgi Przysłów. To jest sesja numer 21 w Pochwale mądrości, rozdział Przysłów 31:10-31.